2014 m. balandžio 22 d. *Tribunalul Sibiu* (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Silvia Georgiana Câmpean/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu*

(Byla C-200/14)

(2014/C 235/06)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Sibiu

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Silvia Georgiana Câmpean

Atsakovės: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudicinis klausimas

Ar Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnis, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17, 20 straipsniai, 21 straipsnio 1 dalis ir 47 straipsnis, pagal Sąjungos teisę draudžiamų mokesčių grąžinimo principas, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, Europos Tarybos ministrų komiteto rekomendacija 16/2003 ir Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos rezoliucija 1787/2011, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama tokia nuostata, kaip antai Skubios vyriausybės nutarties Nr. 8/2013 XV straipsnis?

2014 m. balandžio 23 d. *Tribunal Català de Contractes del Sector Públic* (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Consorci Sanitari del Maresme/Corporació de Salut del Maresme i la Selva*

(Byla C-203/14)

(2014/C 235/07)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Consorci Sanitari del Maresme

Atsakovas: Corporació de Salut del Maresme i la Selva

Prejudiciniai klausimai

1. Ar viešojo administravimo subjektai laikytini viešaisiais subjektais, kaip tai suprantama pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB [1] dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo?

2. Jei atsakymas būtų teigiamas, ar pagal minėtą 2004 m. kovo 31 d. Direktyvą 2004/18/EB viešojo administravimo subjektai laikytini ūkio subjektais, kurie dėl to turi teisę dalyvauti viešuosiuose pirkimuose?

3. Jei atsakymas būtų teigiamas, ar pagal 2004 m. kovo 31 d. Direktyvą 2004/18/EB viešojo administravimo subjektai gali ir turi būti viešų arba privačių sertifikavimo organizacijų įtraukiami į oficialius įmonių, tiekėjų ir paslaugų teikėjų sąrašus, kurie pagal Ispanijos teisę laikomi komercinės klasifikavimo sistemos dalimi?

4. Vadovaujantis 2004 m. kovo 31 d. Direktyva 2004/18/EB, ar ji 2011 m. lapkričio 14 d. Karališkuoju dekretu įstatymu Nr. 3/2011, kuriuo patvirtintas konsoliduotas Viešojo sektoriaus sutarčių įstatymo tekstas, netinkamai perkelta į nacionalinę teisę ir, jei taip, ar Ispanijos teisės aktų leidėjas minėto 2011 m. lapkričio 14 d. Karališkojo dekreto įstatymo Nr. 3/2011 62 ir 65 straipsniais apribojo viešojo administravimo subjektams galimybę būti įtrauktiems į komercinio klasifikavimo registrus?

5. Jei viešojo administravimo subjektams leidžiama dalyvauti viešuosiuose pirkimuose, tačiau, vadovaujantis 2004 m. kovo 31 d. Direktyva 2004/18/EB, jie negali būti įtraukti į komercinio klasifikavimo sąrašus, kokiu būdu galima patvirtinti jų tinkamumą sudaryti sutartį?

([1]) OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132.

2014 m. balandžio 28 d. *High Court of Justice, Chancery Division (England and Wales)* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Société de Produits Nestlé SA/ Cadbury UK Ltd*

(Byla C-215/14)

(2014/C 235/08)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice, Chancery Division (England and Wales)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Société de Produits Nestlé SA

Atsakovė: Cadbury UK Ltd

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tam, kad įrodytų, jog naudojant prekių ženklą jis įgijo skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 ([1]) 3 straipsnio 3 dalį, prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui pakanka įrodyti, kad tam tikru momentu didelė suinteresuotųjų asmenų dalis atpažįsta tokį ženklą ir jį sieja su pareiškėjo prekėmis taip, kad, jeigu jie turėtų nuspręsti, kas yra tuo ženklu pažymėtų prekių pardavėjas, jie nurodytų pareiškėją; ar vis dėlto pareiškėjas privalo įrodyti, kad didelė suinteresuotųjų asmenų dalis mano, jog toks ženklas (kitaip nei bet kurie kiti prekių ženklai) rodo prekių kilmę?

2. Jeigu forma turi tris esminius požymius, iš kurių vieną nulemia pačių prekių rūšis, o kiti du būtini techniniam rezultatui gauti, ar pagal Direktyvos 2008/95/EB 3 straipsnio 1 dalies e punkto i ir (arba) ii papunkčius draudžiama įregistruoti tokią formą kaip prekių ženklą?

3. Ar Direktyvos 2008/95/EB 3 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis turėtų būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama įregistruoti formas, kurios būtinos norint gauti techninį rezultatą, susijusį su prekių gamybos, o ne veikimo būdu?

([1]) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25)

2014 m. gegužės 5 d. Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar pateiktas apeliacinis skundas dėl 2014 m. vasario 27 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimo byloje T-256/11 *Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar/Europos Sąjungos Taryba*

(Byla C-220/14 P)

(2014/C 235/09)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantai: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar, atstovaujami solisitorių I. Burton, J. Binns, QC J. Lewis, baristerių B. Kennelly, J. Pobjoy